

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Factors Affecting Learning Achievement of the First Year Students at Huachiew Chalermprakiet University

ฉัตรปวีณ์ จรัสรวาวัดน์*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพทางสังคม แต้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลาย และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวนตัวอย่าง 207 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการทดสอบความตรงเชิงโครงสร้าง เท่ากับ 0.58 ความเชื่อถือได้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบร็ค เท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ไคลสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในช่วงแต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.50 - 3.25 ขึ้นไป พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศหญิง อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี รายได้เพียงพอต่อรายจ่าย พักอาศัยอยู่กับเพื่อน มีเพื่อนชยันเรียนปานกลาง มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี มีมารดาเอาใจใส่ต่อการเรียน ต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์เวลาว่างมีงานสังสรรค์เป็นบางครั้ง ไม่มีเพื่อนสนิทคนใดสูบบุหรี่ และเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นบางครั้ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต้มเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ร้อยละ 39.0 ขึ้นไป 2) ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแต้มเฉลี่ยสะสม 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมในการเรียน แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำ ความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ร้อยละ 33.0 ขึ้นไป

* คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ 2) แต้มเฉลี่ยสะสม ระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .01$, $r = .451$ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ ได้แก่ ความพร้อมในการเรียน ประกอบด้วย มีสมาธิระหว่างที่เรียน จดบันทึกเนื้อหาเพิ่มเติมระหว่างที่เรียน และการอ่านทบทวนหลังเลิกเรียน โดยมีค่า $p = .013$, $p = .033$ และ $p = .037$ ตามลำดับ การรับรู้ ประกอบด้วย การกล้าซักถามอาจารย์ ผู้สอนในระหว่างที่เรียน โดยมีค่า $p = .006$ ความจำ ประกอบด้วย การสอนในลักษณะที่มีรูปภาพ ประกอบ การสอนในลักษณะที่มีการยกตัวอย่างประกอบ การสอนในลักษณะที่มีการทดสอบและเฉลย คำตอบบ่อย ๆ การอ่านหนังสือโดยอาศัยความเข้าใจก่อนสอบ การอ่านหนังสือแบบอ่านบ่อย ๆ ก่อนสอบ และการอ่านหนังสือโดยการทบทวนเป็นระยะก่อนสอบ โดยมีค่า $p = .019$, $p = .001$, $p = .046$, $p = .001$, $p = .016$ และ $p = .040$ ตามลำดับ ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย เวลาที่มีปัญหาด้านการเรียนสามารถแก้ไขได้โดยไม่กระทบต่อคนรอบข้าง โดยมีค่า $p = .030$ และจำนวนวิชาที่เรียนพบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยมากเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$, $r = .176$

ข้อเสนอแนะของการวิจัยครั้งนี้ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้นในกลุ่มนักศึกษาที่มีแต่เฉลี่ยในระดับต่ำถึงระดับต่ำมากในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนของอาจารย์ เช่น การสอนที่มีรูปภาพประกอบ การยกตัวอย่างประกอบ การทดสอบและเฉลยคำตอบบ่อย ๆ ในห้องเรียน นอกจากนี้ควรวิเคราะห์ถึงผลการประเมินการสอนอาจารย์จากนักศึกษา กับแต่เฉลี่ยสะสมด้วย

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผล ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1

Abstract

This research aimed to study the correlation between personal factors, the learning of upper secondary school data and factors affecting learning achievement of the first year students at Huachiew Chalermprakiet University. This hypothesis was to study the correlation between socioeconomic, social status, cumulative grade point average of upper secondary school and factors affecting learning achievement of the first year students at Huachiew Chalermprakiet University. The sample of study consisted of 207 students. The tool used in the research was the questionnaire developed by the researcher. A group of experts had determined the content validity and construct validity of the questionnaire to be 0.58 and the Cronbach Alpha Coefficient was used to deter-

mine a reliability. Data were analysed by using frequency, percentages, mean, chi-square test and pearson's correlation coefficient.

The subjects of this study were the first year students who were learning in academic year 2005 at Huachiew Chalermprakiet University and had a cumulative grade point average (GPA) between 1.50 and 3.25. The results were as follows :

1) The personal factors were being female, being lower or equal 20 years old, having enough income to cover expenses, staying with friends, having friends who learn in a moderate level, having a good interrelationship with family, having material circumstances which are helpful to learning, sometimes drinking alcohol, not having friends who smoke and sometimes participate in the student activities. These with the learning achievement in the upper 39 percent range of cumulative grade point average.

2) The learning of upper secondary school data didn't correlate with learning achievement in the entire range of cumulative grade point average.

3) The factors affecting learning achievement correlate with the learning achievement in the upper 33 percent range of cumulative grade point average.

The results showed that 1) the socioeconomic and social status had no statistically significant correlatetion with the learning achievement at a level of .05 2) the cumulative grade point average had statistically significant positive correlation with learning achievement at a low level ($r = .451$) 3) the factors affecting learning had statistically significant correlation with the learning achievement at the level of .05. Those factors include the readliness of the students in the classroom ($p = .013$), attending lectures in the classroom ($p = .033$), reading and reviewing after an hour of teaching ($p = .037$). The perception was composed of asking the teacher during an hour of teaching ($p = .006$). The retention of teaching was composed of using pictures ($p = .019$), giving examples ($p = .001$), having regular tests and answering questions ($p = .046$), reading books by understanding ($p = .001$), the frequency of reading books ($p = .016$), reading and reviewing the lessons before taking tests ($p = .040$). The creativity was composed of the ability to solve problems independently ($p = .030$). Finally the subject number had a statistically significant positive correlation with learning achievement at a low level ($r = .176$).

The suggestion of this study is to devote further study of the low and lowest GPA level of students at Huachiew Chalermprakiet University about the correlation between learning achievement and the teaching models used by teachers such as using pictures,

giving examples, and having tests and answer in classroom. The results of teaching evaluation from students should be analyzed.

Keywords : Affected Factors, learning achievement, first year students

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีจำนวนทั้งสิ้น 11 คณะ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะกายภาพบำบัด คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม คณะการแพทย์แผนจีน และคณะนิติศาสตร์ โดยส่วนใหญ่นักศึกษาที่เข้าเรียนชั้นปีที่ 1 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในแต่ละปี พบว่า นักศึกษามาจากหลายจังหวัดในโรงเรียนที่แตกต่างกัน ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีการปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษานักศึกษาที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมที่สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก เป็นไปได้ว่าอาจมีปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ความพร้อม แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำ และความคิดสร้างสรรค์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 19-22; อภรณ์ ใจเที่ยง. 2546 : 17-9; มาลินี จุฑะรพ. 2541 : 137-52) กลวิธีการสอนของอาจารย์ (เดวิด นิวเบิล และ โรเบิร์ต แคนนอน. 2521 : 26) ที่มีส่วนสนับสนุนให้นักศึกษามีความตั้งใจ และติดตามเนื้อหาการสอนของอาจารย์ได้อย่างต่อเนื่อง และในปีเดียวกัน พบว่า มีนักศึกษาแรกเข้าในระดับปริญญาตรีภาคปกติจำนวน 2,214 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล. 2550)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 มีนักศึกษาที่พ้นสภาพ โดยมีแต้มเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average) ต่ำกว่า 1.50 (มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. 2548 : 31) จำนวนถึง 295 คน ในภาพรวมมีนักศึกษาพ้นสภาพประมาณร้อยละ 12.9 ของนักศึกษาทั้งหมดในระดับปริญญาตรีภาคปกติ นับว่าค่อนข้างสูง และมีแทบทุกคณะที่มีนักศึกษาพ้นสภาพ (สำนักทะเบียน และประมวลผล. 2550) จากข้อมูลดังกล่าวเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งอยู่ในช่วงที่จะเริ่มก้าวไปสู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เพื่อเข้าสู่สายวิชาชีพ ดังนั้นส่วนใหญ่นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จะค่อนข้างให้ความสนใจและตั้งใจในการเรียนรู้มากกว่าในชั้น ปี่อื่น ๆ ประกอบกับมีพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 26 กำหนดว่าให้ สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (นิภา แยมวจิ. 2542) ซึ่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้มีข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษา แต่ยังไม่ได้มีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังนั้นจึงเป็นที่มาที่ทำให้ผู้วิจัยศึกษาเรื่องนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ได้แก่ โรงเรียนมัธยมที่สังกัด แด้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำ ความคิดสร้างสรรค์ และจำนวนวิชาที่เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สมมติฐาน

1. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. สถานภาพทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. แด้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการศึกษาวิจัย คือ การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research)

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ทุกคนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 1,675 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ทุกคนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 207 คน

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นหลัก จากสถิติข้อมูลประจำปีการศึกษา 2548 (สำนักทะเบียนและประมวลผล. 2550) พบว่า มีนักศึกษาที่อยู่ในสภาพอภินิหารในช่วงแด้มเฉลี่ยสะสม 1.50 - 1.99 ร้อยละ 16 ของนักศึกษาภาคปกติทั้งหมดชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ดังนั้นค่า $p = 0.16$ ค่า $q = 1 - 0.16 = 0.84$ ที่ความเชื่อมั่น 95% CI ให้ค่า $d = 5\%$

$$\begin{aligned} n &= Z^2 pq / d^2 \text{ (Yamane. T. 1967 : 99)} \\ &= 1.96^2 \times 0.16 \times 0.84 / 0.05^2 \\ &= 206.52 \sim 207 \end{aligned}$$

การสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น 2 ขั้นตอน (Stratified two-stage Random Sampling) คือ เลือกตัวอย่าง 2 ชั้น ชั้นแรกใช้คณะแบ่งเป็นชั้น (stratum) ชั้น

ที่สองใช้แถมเฉลี่ยสะสมแบ่งเป็นชั้น (stratum) ชั้นแรกแบ่งชั้นภูมิตามคณะมีจำนวนทั้งสิ้น 11 คณะ และจัดสรร (allocate) จำนวนตัวอย่างในแต่ละคณะให้เป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในแต่ละคณะ (proportional allocation) ชั้นที่ 2 แบ่งชั้นภูมิตามแถมเฉลี่ยสะสม โดยกำหนดเป็น 5 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 แถมเฉลี่ยสะสมสูงมาก มากกว่าหรือเท่ากับ 3.25 ช่วงที่ 2 แถมเฉลี่ยสะสมสูง 2.51-3.24 ช่วงที่ 3 แถมเฉลี่ย สะสมปานกลาง 2.00-2.50 ช่วงที่ 4 แถมเฉลี่ย สะสมต่ำ 1.75-1.99 และช่วงที่ 5 แถมเฉลี่ยสะสมต่ำมาก 1.50-1.74 และจัดสรร (allocate) จำนวนตัวอย่างในแต่ละช่วง แถมเฉลี่ยสะสมให้เป็น ไปตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม (proportional allocation) การเลือกตัวอย่างจากแต่ละชั้น (stratum) ทั้ง 2 ชั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 160 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 20 คน

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม จำนวน 71 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 8 คน

คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 279 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 34 คน

คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 409 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 51 คน

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 39 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 5 คน

คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 152 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 19 คน

คณะเทคนิคการแพทย์ จำนวน 164 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 20 คน

คณะกายภาพบำบัด จำนวน 83 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 10 คน

คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม จำนวน 210 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 26 คน

คณะการแพทย์แผนจีน จำนวน 62 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 8 คน

คณะนิติศาสตร์ จำนวน 46 คน สุ่มตัวอย่างได้จำนวน 6 คน

การทดสอบเครื่องมือ

1. การทดสอบความตรง (Validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นโดยยึดหลักทฤษฎีตามที่ได้ทบทวนวรรณกรรม หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบเนื้อหาและรูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ทั้งหมด 71 ข้อ คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 51 ข้อ

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นเป็นแบบคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านแล้ว และส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของการวัดแบบ Likert scale มี 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.58

2. การทดสอบความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงหรือความเชื่อมั่นของแบบสอบถามหลังจากที่ได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ด้วยวิธีการคำนวณโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ทั้งหมดได้เท่ากับ 0.81

ตัวแปร (Variables)

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคม 2) ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ได้แก่ โรงเรียนมัธยมที่สังกัด แด้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลาย 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำ ความคิดสร้างสรรค์ และจำนวนวิชาที่เรียน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ มี 2 ประเภท ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้ความถี่ และร้อยละ

2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ใช้การทดสอบไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (โปรแกรม SPSS for Windows 11.5)

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าโดยทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามห้องสมุดในสถาบันต่าง ๆ และแหล่งค้นคว้าข้อมูลทางเว็บไซต์ เพื่อนำมาวางกรอบแนวคิดในการทำวิจัย และสร้างแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการทดสอบ ความตรงและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ และเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับรวมมานั้นมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

สรุปผลโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติโดยภาพรวมได้ว่า

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ

และสังคม และสถานภาพทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ได้แก่ เพศหญิง ที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย รายได้เพียงพอต่อรายจ่าย สำหรับสถานภาพทางสังคม ประกอบด้วย การพักอาศัยอยู่กับเพื่อน การมีเพื่อน ชยันเรียนปานกลาง มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี การมีมารดาเอาใจใส่ต่อการเรียน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เวลาว่างงานสังสรรค์เป็น บางครั้ง ไม่มีเพื่อนสนิทคนใดสูบบุหรี่ การเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นบางครั้งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ร้อยละ 39.0 ขึ้นไป

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแถมเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในรูปแบบการหาความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

	r_{xy}
ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแถมเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	0.451**

P < .01**

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และข้อ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ได้แก่ โรงเรียนมัธยมที่สังกัด และแถมเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ทุกข้อคำถามไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 พบว่า แถมเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$, $r = .451$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ดังตารางที่ 1

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมในการเรียน แรงจูงใจ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ การรับรู้ ความจำ ความคิดสร้างสรรค์ และจำนวนวิชาที่เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ได้แก่ 1) ความพร้อมในการเรียน ประกอบด้วย การจัดทำตารางเรียนในวิชาที่ลงทะเบียนเรียนทุกครั้ง การมีสมุดจดบันทึก ในวิชาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นบางวิชา การอ่านเนื้อหาในหัวข้อที่อาจารย์จะสอนก่อนเข้าเรียนเป็นบางครั้ง การอ่านหนังสือเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ ในวิชาที่ไม่เข้าใจในระดับปานกลาง มีสมาธิระหว่างที่เรียนในระดับปานกลาง 2) แรงจูงใจ ประกอบด้วย การที่ไม่ได้เข้าเรียนเฉพาะวันที่มีการทดสอบเก็บคะแนน การมีเพื่อนสนิทที่เรียนทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับมาก การได้รับกลวิธีการสอนที่อาจารย์จัดให้มีกิจกรรม การอ่านทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับปานกลาง การได้รับกลวิธีการสอนที่อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ตทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับปานกลางสอดคล้องกับการศึกษาของทศพร วทานยานนท์ (2542) ที่พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลการเรียนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กัน บรรยากาศของการสอนของอาจารย์ที่สร้างความเป็นกันเองให้กับนักศึกษาทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับมาก บรรยากาศของการสอนของอาจารย์ที่ฝึกความเป็นระเบียบวินัยทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับปานกลาง บรรยากาศการสอนของอาจารย์ที่บอกถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากงาน

ที่ทำให้ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับมาก 3) การเชื่อมโยงการเรียนรู้ ประกอบด้วย สามารถประมวลความคิดได้ตามวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง สามารถเขียนเป็นแผนภูมิสำหรับจัดความคิดได้ในระดับปานกลาง 4) การรับรู้ ประกอบด้วย กล้าซักถามเมื่อเกิดความสงสัย ทราบประเภทของข้อสอบเป็นบางวิชา การได้รับเอกสารประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอนในระดับมาก 5) ความจำ ประกอบด้วย ทราบวิชาที่ต้องเรียนในวันที่เรียนทุกวัน ตอบคำถามจากอาจารย์ผู้สอนได้เมื่อถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเมื่อสัปดาห์ที่แล้วในระดับปานกลาง สามารถจำเนื้อหาที่อาจารย์สอนได้ในแต่ละวันหลังจากที่เรียนวิชาที่ 1 ไปแล้วในระดับปานกลาง การสอนในลักษณะที่มีกรยกตัวอย่างประกอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือโดยทบทวนเป็นระยะก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือโดยนึกถึงรายละเอียดของหัวข้อหรือเรื่องที่อ่านแล้วก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือ 1 ชั่วโมงพัก 10 นาที แล้วกลับมาอ่านต่อเช่นนี้เรื่อย ๆ ก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือโดยการจดโน้ตย่อก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก และ 6) ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในระดับปานกลางมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแถมเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ร้อยละ 33.0 ขึ้นไป เช่นเดียวกับผลการศึกษาของพิบูล สีหาพงษ์ (2545) ที่สำรวจวิธีการเรียนของนักเรียนเรียนดี และวิธีการสอนของครูสอนดีระดับประถมศึกษา พบว่า นักศึกษาเรียนดีอ่านหนังสือเพิ่มเติม ร้อยละ 78.8 จัดทำ

ตารางเรียน ร้อยละ 53.8 และเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียน ร้อยละ 63.2

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ ได้แก่ 1) ความพร้อมในการเรียน ประกอบด้วย มีสมาธิระหว่างที่เรียน จดบันทึกเนื้อหาเพิ่มเติมระหว่างที่เรียน และการอ่านทบทวนหลังเลิกเรียน โดยมีค่า $p = .013$, $p = .033$ และ $p = .037$ ตามลำดับ 2) การรับรู้ ประกอบด้วย การกล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนในระหว่างที่เรียน โดยมีค่า $p = .006$ 3) ความจำ ประกอบด้วย การสอนในลักษณะที่มีรูปภาพประกอบการสอนในลักษณะที่มีการยกตัวอย่างประกอบการสอนในลักษณะที่มีการทดสอบและเฉลยคำตอบบ่อย ๆ การอ่านหนังสือโดยอาศัยความเข้าใจก่อน

สอบ การอ่านหนังสือแบบอ่านบ่อย ๆ ก่อนสอบ และการอ่านหนังสือโดยการทบทวนเป็นระยะก่อนสอบ โดยมีค่า $p = .019$, $p = .001$, $p = .046$, $p = .001$, $p = .016$ และ $p = .040$ ตามลำดับ 4) ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย เวลาที่มีปัญหาด้านการเรียนสามารถแก้ไขได้โดยไม่กระทบต่อคนรอบข้าง โดยมีค่า $p = .030$ และ 5) จำนวนวิชาที่เรียนพบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยมาก เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$ ค่า $r = .176$ จะเห็นได้ว่ามีเพียงบางข้อคำถามของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ที่ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1			
	χ^2	P-Value	Accept/Reject H_0	Result
ความพร้อม				
- จัดทำตารางเรียนในวิชาที่ลงทะเบียนเรียน	1.769	.413	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- มีสมุดจดบันทึก ในวิชาที่ลงทะเบียนเรียน	0.985	.611	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- อ่านเนื้อหาในหัวข้อที่อาจารย์จะสอนก่อนเข้าเรียน	1.897	.387	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- อ่านหนังสือเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ ในวิชาที่ไม่เข้าใจ	7.066	.132	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- มีสมาธิระหว่างที่เรียน	12.644	.013*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์
- จดบันทึกเนื้อหาเพิ่มเติมระหว่างที่เรียน	10.481	.033*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์

$P < .05^*$

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1			
	χ^2	P-Value	Accept/Reject H ₀	Result
- การอ่านบททบทวนหลังเลิกเรียน	10.186	.037*	Reject H ₀	มีความสัมพันธ์
- ฝึกหัดเขียนก่อนสอบ	7.527	.481	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจ				
- รายวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิตสูง	2.133	.711	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- เข้าเรียนเฉพาะวันที่มีการทดสอบเก็บคะแนน	0.090	.956	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การมีเพื่อนสนิทที่เรียน	5.912	.206	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การมีการบ้านหรือทำรายงานส่งอาจารย์	1.212	.876	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- กลวิธีการสอนที่อาจารย์ตั้งคำถามเพื่อให้ ท่านตอบเป็นแรงกระตุ้นและจูงใจให้เข้าเรียน	2.405	.662	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- กลวิธีการสอนที่อาจารย์จัดให้มีกิจกรรมกลุ่มย่อย	5.823	.366	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- กลวิธีการสอนที่อาจารย์จัดให้มีกิจกรรมการอ่าน	2.708	.608	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- กลวิธีการสอนที่อาจารย์จัดให้มีการระดม พลังสมอง	3.932	.415	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- กลวิธีการสอนที่อาจารย์จัดให้มีโสตทัศนูปกรณ์	5.669	.205	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- กลวิธีการสอนที่อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษา ค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	2.058	.726	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนที่อาจารย์ผู้สอนให้กำลังใจท่านเพื่อ ให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน	3.337	.550	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่อาจารย์ผู้สอนให้มีโอกาส ได้คิดในการตอบคำถามในเรื่องที่สอน	2.292	.682	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่อาจารย์ผู้สอนกระตุ้น ให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง	3.058	.548	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่อาจารย์ผู้สอนมีความ เป็นกันเอง	1.097	.895	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่อาจารย์ผู้สอนฝึกให้มี ระเบียบวินัย	5.945	.653	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่อาจารย์ผู้สอนบอกถึงผล ที่ได้รับประโยชน์จากงานที่ให้ทำ	2.290	.683	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์

P < .05*

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1			
	χ^2	P-Value	Accept/Reject H ₀	Result
การเชื่อมโยงการเรียนรู้				
- สามารถนำความรู้ที่เรียนมาในอดีต ผสมผสานกับความรู้ใหม่ในวิชาที่เรียน	4.582	.333	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- หลังจากที่เรียนจบในหัวข้อที่อาจารย์สอนสามารถประมวลความคิดได้ตามวัตถุประสงค์	3.005	.557	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- สามารถเขียนเป็นแผนภูมิสำหรับจัดความคิดให้เป็นระบบ	9.458	.051	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
การรับรู้				
- กล้าซักถามเมื่อเกิดความสงสัยในวิชาที่เรียนกับอาจารย์	4.626	.006*	Reject H ₀	มีความสัมพันธ์
- ทราบประเภทของข้อสอบในแต่ละวิชาจากอาจารย์ผู้สอน	0.360	.835	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- ได้รับเอกสารประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอน	4.957	.292	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- ทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของการเก็บคะแนนจากอาจารย์ผู้สอน	5.183	.269	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- มีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เลือกเรียน	6.877	.143	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
ความจำ				
- ทราบวิชาที่ต้องเรียนในวันที่เรียน	4.130	.127	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- อาจารย์ถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเมื่อสัปดาห์ที่แล้วสามารถตอบอาจารย์ผู้สอนได้	4.311	.828	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่มีรูปภาพประกอบ	11.768	.019*	Reject H ₀	มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่มีการยกตัวอย่างประกอบ	17.666	.001*	Reject H ₀	มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่มีการจัดทัศนศึกษาข้างนอก	2.949	.566	Accept Ho	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่มีการรายงานหน้าชั้น	9.223	.324	Accept Ho	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่มีการทำการบ้านมาส่ง	5.941	.204	Accept Ho	ไม่มีความสัมพันธ์
- การสอนในลักษณะที่มีการทดสอบและเฉลยคำตอบบ่อยๆ	9.692	.046*	Reject H ₀	มีความสัมพันธ์
- การอ่านหนังสือแบบท่องจำก่อนสอบ	8.077	.089	Accept H ₀	ไม่มีความสัมพันธ์

P < .05*

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1			
	χ^2	P-Value	Accept/Reject H_0	Result
- การอ่านหนังสือโดยอาศัยความเข้าใจก่อนสอบ	17.657	.001*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์
- การอ่านหนังสือแบบอ่านบ่อย ๆ ก่อนสอบ	12.179	.016*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์
- การอ่านหนังสือโดยการทบทวนเป็นระยะก่อนสอบ	10.314	.040*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์
- การอ่านหนังสือโดยนึกถึงรายละเอียดของหัวข้อหรือเรื่องที่อ่านก่อนสอบ	6.179	.222	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- การอ่านหนังสือ 1 ชม. พัก 10 นาที แล้วกลับมาอ่านต่อเช่นนี้เรื่อย ๆ ก่อนสอบ	7.568	.109	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- การอ่านหนังสือโดยการจดโน้ตย่อก่อนสอบ	4.976	.290	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
ความคิดสร้างสรรค์				
- คิดที่จะทำโครงการเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับ มจร.	5.137	.274	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับ มจร.	2.077	.722	Accept H_0	ไม่มีความสัมพันธ์
- เวลามีปัญหาด้านการเรียนสามารถแก้ไขได้โดยไม่กระทบต่อคนรอบข้าง	10.738	.030*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์
จำนวนวิชาที่เรียน	11.590	.003*	Reject H_0	มีความสัมพันธ์

$P < .05^{**}$

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวิชาที่เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในรูปแบบการหาความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

	r_{xy}
ค่าความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวิชาที่เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1	.176**

$P < .05^{**}$

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สามารถอภิปรายผลได้ว่า

1. ผลของวัตถุประสงค์ข้อ 1 สามารถอภิปรายผลปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้ว่า ส่วนใหญ่ตัวอย่างนักศึกษาเป็นเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสมสูงกว่าเพศชาย เพราะในภาพรวมส่วนใหญ่มีนักศึกษาที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายแทบทุกคณะ และโดยทั่วไปเพศหญิงจะมีความขยันและตั้งใจเรียนมากกว่าเพศชายจึงทำให้มีแต่มีเฉลี่ยสะสมทุกช่วงสูงกว่า อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสมสูงกว่าตัวอย่างนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 20 ปี อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่ตัวอย่างนักศึกษาอยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 77.3 จึงทำให้มีกลุ่มในการช่วยเหลือกันด้านการเรียนได้มากกว่าตัวอย่างนักศึกษา ที่มีอายุมากกว่า 20 ปี ที่มีเพียงร้อยละ 22.7 ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวอย่างนักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอต่อรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสม สูงกว่าตัวอย่างนักศึกษาที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย และที่มีเหลือเก็บ อาจเนื่องมาจากตัวอย่าง นักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอต่อรายจ่ายไม่มีเวลาไปสังสรรค์ตามสถานที่ต่าง ๆ ได้บ่อยนัก ทำให้มีเวลาส่วนตัวในการอ่านทบทวนหนังสือหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยได้มากกว่าตัวอย่างนักศึกษา

ที่มีรายได้ไม่เพียงพอ ซึ่งต้องใช้เวลาไปทำงานอดิเรกเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอต่อรายจ่าย ส่งผลทำให้เกิดความเครียดขึ้นได้ สำหรับตัวอย่างนักศึกษาที่มีเหลือเก็บนั้นทำให้มีเวลาในการไปงานสังสรรค์กับเพื่อนมากขึ้นจนอาจทำให้มีเวลาไม่เพียงพอในการทบทวนหนังสือ จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสมน้อยกว่าส่วนสถานภาพทางสังคมที่พบว่า ตัวอย่างนักศึกษาพักอาศัยอยู่กับเพื่อน และที่คบส่วนใหญ่ขยันเรียนปานกลางมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสมนั้น เพราะส่วนใหญ่ นักศึกษามาจากต่างจังหวัด ดังนั้นบุคคลที่จะพักอาศัยอยู่ด้วยจึงเป็นเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่น ๆ และการมีเพื่อนขยันเรียนปานกลางอาจส่งผลให้นักศึกษาไม่เคร่งเครียดจนเกินไป ทำให้มีความสนใจในการเรียนได้ดีกว่า การมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดีและการมีมารดาเอาใจใส่ต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสมเช่นเดียวกับการศึกษาของมิลลิงและไคนาร์ท (Milling and Kinard. 1986) พบว่า การที่เด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยในยามที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตที่ดี และการไม่มีปัญหาทางครอบครัว จะทำให้เด็กเรียนได้อย่างเต็มที่และเช่นเดียวกับการศึกษาของฮาร์บิสันและไมเยอร์ (Harbison and Myers. 1964) พบว่า บิดามารดาที่เป็นกันเองกับบุตรมีความใกล้ชิดกับบุตร และผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจในตัวบุตร บุตรมักจะประสบความสำเร็จทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่ครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับบุตร การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เวลาว่างงานสังสรรค์เป็นบางครั้งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแต่มีเฉลี่ยสะสม พบว่าจาก

การวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด ทำให้ทราบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้เพียงพอต่อรายจ่ายที่มีเวลาไปสังสรรค์มักจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งด้วย การไม่มีเพื่อนสนิทคนใดสูบบุหรี่เลยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแอดมิดีเลชัน อาจส่งผลให้ตัวอย่างนักศึกษามีสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ดีและมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นบางครั้ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในทุกช่วงแอดมิดีเลชัน อาจเนื่องมาจากการทำกิจกรรมทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนต่างคณะ ที่มีความถนัดในวิชาที่ตัวอย่างนักศึกษาเรียนอยู่ ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดี ขึ้นได้

2. ผลของวัตถุประสงค์ข้อ 2 สามารถอภิปรายผลได้ว่าปัจจัยข้อมูลการศึกษาระดับมัธยมปลายปีที่ 6 ได้แก่ โรงเรียนมัธยมที่สังกัดและแอดมิดีเลชันระดับมัธยมปลายไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในแต่ละช่วงแอดมิดีเลชันอย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนในโรงเรียนมัธยมต่างเขตนั้นมีรูปแบบและเทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน เกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละรายวิชาของแต่ละเขตอาจมีความแตกต่างกันได้ จึงส่งผลให้แอดมิดีเลชันระดับมัธยมปลายต่างกันด้วย ดังนั้นเมื่อนักศึกษาได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่เดียวกัน จึงส่งผลให้เกิดความแตกต่างกันในการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งเป็นผลมาจากพื้นฐานของการเรียน อีกทั้งนักศึกษจะต้องปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมในการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ดังนั้นแอดมิดีเลชันที่เรียนในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม

พระเกียรติจึงอาจไม่เหมือนกับแอดมิดีเลชันระดับมัธยมปลาย แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า นักศึกษาที่มีแอดมิดีเลชันระดับมัธยมปลายในช่วงมากกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงมากในช่วงมากกว่าหรือเท่ากับ 3.25 เช่นกันถึงร้อยละ 46.3 นอกจากนี้ พบว่าแอดมิดีเลชันระดับมัธยมปลายส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2.51-3.24 ร้อยละ 48.3 จากข้อมูลนี้ทำให้ทราบว่า มีส่วนน้อยที่มีแอดมิดีเลชันระดับ มัธยมปลายต่ำกว่า 2.51 เป็นไปได้ว่าอาจมีนักศึกษา เหล่านี้ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้วิธีการสอบเข้าในรอบหลัง และได้ผ่านเกณฑ์การสอบที่กำหนด ซึ่งในจำนวนนี้อาจเป็นนักศึกษาที่มีโอกาสจะพ้นสภาพได้เช่นเดียวกับผลการศึกษาของวุฒิพงษ์ ทองก้อน และคณะ (2540) ที่พบว่า นักศึกษาที่พ้นสภาพมีคะแนนแอดมิดีเลชันในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ระหว่าง 1.50-2.00

3. ผลของวัตถุประสงค์ข้อ 3 สามารถอภิปรายผลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้ว่า

1) ความพร้อมในการเรียน ประกอบด้วย การจัดทำตารางเรียนในวิชาที่ลงทะเบียนเรียนทุกครั้ง การมีสมุดจดบันทึก ในวิชาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นบางวิชา การอ่านเนื้อหาในหัวข้อที่อาจารย์จะสอนก่อนเข้าเรียนเป็นบางครั้ง การอ่านหนังสือเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ ในวิชาที่ไม่เข้าใจในระดับปานกลาง มีสมาธิระหว่างที่เรียนในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ความพร้อมในการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานั้นอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นการจัดทำตารางเรียนสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาไม่ได้ละทิ้งถึงความสนใจ

และความตั้งใจเรียนเลย แต่เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในรายละเอียดพบว่า ส่วนใหญ่แนวโน้มแถมเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ปีที่ 1 จนถึงปีที่ 2 มีแนวโน้มลดลงถึงร้อยละ 49.3 ดังนั้นความสนใจและความตั้งใจเรียนโดยเตรียมความพร้อมในการเรียนระดับปานกลางจะทำให้มีแนวโน้มแถมเฉลี่ยสะสมที่ลดลง แต่ถ้าหากตัวอย่างนักศึกษามีความพร้อมในการเรียนระดับมากถึงมากที่สุด อาจส่งผลให้มีแนวโน้มแถมเฉลี่ยสะสมที่สูงขึ้นได้

2) แรงจูงใจ ประกอบด้วย การที่ไม่ได้เข้าเรียนเฉพาะวันที่มีการทดสอบเก็บคะแนน การมีเพื่อนสนิทที่เรียนทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับมาก การได้รับกลวิธีการสอนที่อาจารย์จัดให้มีกิจกรรมการอ่านทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับปานกลาง การได้รับกลวิธีการสอนที่อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับปานกลาง บรรยากาศของการสอนของอาจารย์ที่สร้างความเป็นกันเองให้กับนักศึกษาทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับมาก บรรยากาศของการสอนของอาจารย์ที่ฝึกความเป็นระเบียบวินัยทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับปานกลาง บรรยากาศการสอนของอาจารย์ที่บอกถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากงานที่ให้ทำทำให้นักศึกษาเข้าเรียนในระดับมาก จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับปานกลางถึงมาก โดยเฉพาะการสร้างความเป็นกันเองให้กับนักศึกษาและบรรยากาศการสอนของอาจารย์ที่บอกถึงผลประโยชน์ที่ให้นั้น คณาจารย์ควรนำวิธีการสร้างแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนมาใช้ให้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะมีส่วนสนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นได้

3) การเชื่อมโยงการเรียนรู้ ประกอบด้วย สามารถประมวลความคิดได้ตามวัตถุประสงค์ใน

ระดับปานกลาง สามารถเขียนเป็นแผนภูมิสำหรับจัดความคิดได้ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าการเชื่อมโยงการเรียนรู้ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักศึกษาสามารถสรุปเนื้อหาการเรียนได้ค่อนข้างดี ดังนั้นถ้าคณาจารย์สรุปเนื้อหาหลังจากที่สอนจบแล้ว อาจทำให้นักศึกษาสามารถประมวลความคิดได้ตามวัตถุประสงค์ และสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งอาจทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้นได้

4) การรับรู้ ประกอบด้วย กล้าซักถามเมื่อเกิดความสงสัย ทราบประเภทของข้อสอบเป็นบางวิชา การได้รับเอกสารประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอนในระดับมาก จะเห็นได้ว่าการกล้าซักถามเมื่อเกิดความสงสัยในห้องเรียน จะช่วยให้มีความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การทราบประเภทของข้อสอบเป็นบางวิชาจะช่วยให้นักศึกษามีการบริหารเวลาในการเตรียมตัวก่อนสอบมากขึ้นว่าควรอ่านวิชาใดก่อน เพื่อช่วยลดความตึงเครียดได้ในวิชาที่ไม่มีความถนัด การได้รับเอกสารประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอนในระดับมาก จะทำให้นักศึกษาทำความเข้าใจได้ใหม่อีกครั้ง และสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ ได้ จึงทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงในกลุ่มที่มีแถมเฉลี่ยสะสมเดียวกัน

5) ความจำ ประกอบด้วย ทราบวิชาที่ต้องเรียนในวันที่เรียนทุกวัน ตอบคำถามจากอาจารย์ผู้สอนได้เมื่อถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนเมื่อสัปดาห์ที่แล้วในระดับปานกลาง สามารถจำเนื้อหาที่อาจารย์สอนได้ในแต่ละวันหลังจากที่เรียนวิชาที่ 1 ไปแล้วในระดับปานกลาง การสอนในลักษณะที่มีการยกตัวอย่างประกอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือโดยทบทวนเป็นระยะ

ก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือโดยนึกถึงรายละเอียดของหัวข้อหรือเรื่อง ที่อ่านแล้วก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือ 1 ชั่วโมง พัก 10 นาที แล้วกลับมาอ่านต่อเช่นนี้เรื่อย ๆ ก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก การอ่านหนังสือโดยการจดโน้ตย่อ ก่อนสอบทำให้มีความจำในระดับมาก จะเห็นได้ว่า เทคนิคความจำนอกจากจะเป็นการอ่านหนังสือแล้ว การตอบคำถามยังช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงในกลุ่มที่มีแต่ัมเฉลี่ยสะสมเดียวกันด้วย

6) ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมต่าง ๆ ให้กับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวอย่างนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในระดับปานกลาง มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนในช่วงมากกว่า 50,000 บาท สูงถึงร้อยละ 70.8 เช่นเดียวกับการศึกษาของเฮอร์ล็อก (Hurlock, E. B. 1978) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มักจะมีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงในกลุ่มที่มีแต่ัมเฉลี่ยสะสมเดียวกันด้วย

สมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานภาพทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่าผลของการศึกษาของผู้วิจัยมีผลเช่นเดียวกับผลการศึกษาของคึกฤทธิพิทักษ์จางงศ์ (2542) และเพ็ญชัย บุญศักดิ์ (2540) ที่พบว่า รายจ่ายส่วนตัวต่อเดือน อาชีพของบิดาและมารดา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนรายได้ของครอบครัวต่อเดือนที่ผู้วิจัย ศึกษาไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญชัย บุญศักดิ์ (2540) ที่พบว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นอกจากนี้ผลการวิจัยของผู้วิจัยขัดแย้งกับผลการศึกษาของปิฎการณชูตั้งกร (2521) ที่พบว่า การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และขัดแย้งกับผลการศึกษาของพันธ์ศักดิ์ ไชยแสง (2538) ที่พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 พบว่า แต่ัมเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$, $r = .451$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของเสาวลักษณ์ ลักษมิจรกุล (2542) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ ได้แก่ 1) ความพร้อมในการเรียน ประกอบด้วย มีสมาธิระหว่างที่เรียน จดบันทึก เนื้อหาเพิ่มเติมระหว่างที่เรียน และการอ่านทบทวน หลังเลิกเรียน โดยมีค่า $p = .013$, $p = .033$ และ $p = .037$ ตามลำดับ 2) การรับรู้ ประกอบด้วย การกล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนในระหว่างที่เรียน โดยมีค่า $p = .006$ 3) ความจำ ประกอบด้วย การสอนในลักษณะที่มีรูปภาพประกอบ การสอนในลักษณะที่มีการยกตัวอย่างประกอบ การสอนในลักษณะที่มีการทดสอบและเฉลยคำตอบบ่อย ๆ การอ่านหนังสือโดยอาศัยความเข้าใจก่อนสอบ การอ่านหนังสือแบบอ่านบ่อย ๆ ก่อนสอบ และการอ่านหนังสือโดยการทบทวนเป็นระยะก่อนสอบ โดยมีค่า $p = .019$, $p = .001$, $p = .046$, $p = .001$, $p = .016$ และ $p = .040$ ตามลำดับ 4) ความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย เวลามีปัญหา ด้านการเรียนสามารถแก้ไขได้โดยไม่กระทบต่อคนรอบข้าง โดยมีค่า $p = .030$ และ 5) จำนวนวิชาที่เรียนพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยมาก เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ ค่า $r = .176$ จะเห็นได้ว่ามีเพียงบางข้อคำถามของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงไม่สอดคล้อง

กับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ที่ว่าปัจจัย ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากผลการทดสอบสมมติฐานในข้อ 4 จะเห็นได้ว่าผลของวัตถุประสงค์ในข้อ 4 มีข้อคำถามหลายข้อที่มีความสัมพันธ์กัน แต่เมื่อนำมาทดสอบสมมติฐานแล้วกลับปรากฏว่าบางข้อคำถามไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ และบางข้อคำถามที่ไม่มีความสัมพันธ์กลับพบว่ามีค่าความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$ ดังนั้นผลของการทดสอบสมมติฐานจะช่วยยืนยันผลว่าปัจจัยนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาว่ามีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอนได้ในระดับหนึ่ง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองคณบดี รศ. ดร.ปราโมทย์ ทองกระจาย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม รศ.บังอร ฉางทรัพย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอดีตคณบดี รศ. มัลลิกา บุญนาค คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษากับผู้วิจัย และขอขอบพระคุณอธิการบดี รศ. ดร.ประจักษ์ พุ่มวิเศษ และคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัยและตำราที่ให้โอกาสในการทำวิจัยจนสามารถนำมาเขียนบทความวิจัยในครั้งนี้ได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2548) **คู่มือการศึกษา ปีการศึกษา 2548**. กรุงเทพมหานคร : เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- คึกฤทธิ์ พัทธ์จำนงค์. (2542) **ปัจจัยทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนเตรียมทหาร. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (คณะพัฒนาลังคม) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- เดวิด นิวเบิล และ โรเบิร์ต แคนนอน. (2521) **การสอนครบวงจร**. กรุงเทพมหานคร : เอช-เอน การพิมพ์.
- ทัศนพร วทานิยานนท์. (2542) **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- นิภา แยมวจี. (2542) “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542”. **ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm#15>. (21 พฤศจิกายน 2548).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546) **การวิจัยสำหรับครู**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ปิฎกกรณ์ ชูตั้งกร. (2521) **ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคมกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาวิจัยการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- เพ็ญจชัย บุญศักดิ์. (2540) **ปัจจัยทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในสังกัดกองกำกับการตรวจตระเวนชายแดนที่ 22. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. (คณะพัฒนาลังคม) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- พันธ์ศักดิ์ ไชยแสง. (2538) **ปัจจัยทางครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาในอำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. (คณะพัฒนาลังคม) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- พิบูล สีหาพงษ์. (2545) “วิธีการเรียนของนักเรียนเรียนดี และวิธีการสอนของครูสอนดีระดับประถมศึกษา” ใน **การวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 10 ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ**. หน้า 76-82. สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิจัยและพัฒนาศึกษา.
- มาลินี จุฑารพ. (2541) **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์สุวิทย์.
- วุฒิมพงษ์ ทองก้อน และคณะ. (2540) **รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

เสาวลักษณ์ ลักษณะมีจรัลกุล. (2544) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อาชีวอนามัยและความปลอดภัยชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” **วารสารสาธารณสุขศาสตร์**. 31(ฉบับพิเศษ) หน้า 65-76.

สำนักทะเบียนและประมวลผล. (2550 ก) **จำนวนนักศึกษาทั้งหมด และจำนวนนักศึกษารหัส 48. 1 กรกฎาคม 2548.**

_____. (2550 ข) **จำนวนนักศึกษารหัส 48 ที่พ้นสภาพ.** 17 มกราคม 2550.

_____. (2550 ค) **ข้อมูล GPA ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548.** 14 มีนาคม 2550.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546) **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง).** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

Harbison, F. and Myers, C. A. (1964) **Education, Manpower, and Economic Growth, Strategies of Human Resource Development.** New York : Mc Graw Hill.

Hurlock, E. B. (1978) **Child Development.** 6th Ed. Tokyo : Mc Graw Hill.

Milling, Kinard E. and Reinherz, Halen. (May 1986) “Effect of Marital Disruption on Children's School Aptitude and Achievement” **Journal of Marriage and the Family.** 48 (2) p 285-93.

Taro Yamane. (1967) **Elementary Sampling Theory.** New York : Prentice-Hall.